

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Marta Przybylska

Protokolant st. sekretarz sądowy Ilona Pilarczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu R. R.

po rozpoznaniu dnia 9.05.2022 r., 19.05.2022 r.

sprawy **S. J.**

syna W. i K. z domu Ł.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że

I. w okresie od 23 sierpnia 2018 roku do 20 stycznia 2019 roku w K. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną A. J. (1) w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości bez powodu wszczywał awantury, podczas których ubliżał pokrzywdzonej używając słów powszechnie uznanych za obelżywe i wulgarne, oraz groził pozbawieniem życia i naruszał jej nietykalność cielesną popychając, szarpiąc za odzież, przyciskając do ściany oraz opluwając

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk

II. w okresie od października 2018 roku do 20 stycznia 2019 roku w K. znęcał się psychicznie nad swoim synem A. J. (2) w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości bez powodu wszczywał awantury, podczas których ubliżał pokrzywdzonemu używając słów powszechnie uznanych za obelżywe i wulgarne

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk

III. w nieustalonym dniu między 22 stycznia 2019 roku do 31 stycznia 2019 roku w K. okazując gest odcinania głowy groził A. J. (1) popełnieniem przestępstwa na jej szkodę, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę jej spełnienia

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

1. uznaje oskarżonego **S. J.** w miejsce czynów opisanych w pkt I i II za winnego tego, że w okresie od 23 sierpnia 2018 roku do 20 stycznia 2019 roku w K. znęcał się psychicznie nad swoją żoną A. J. (1), a w okresie od października 2018 do 20 stycznia 2019 roku również nad swoim synem A. J. (2) w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości bez powodu wszczywał awantury, podczas których ubliżał pokrzywdzonym używając wobec nich słów powszechnie uznanych za obelżywe i wulgarne, oraz groził A. J. (1) pozbawieniem życia to jest czynu wyczerpującego znamiona art. 207 § 1 kk i za to na podstawie art. 207 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69§1 k.k. i art. 70§1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu tytułem próby na okres lat 2 (dwóch);

3. art. 72§1 pkt 5 i 6 k.k. zobowiązuje go do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu oraz poddanie się leczeniu odwykowemu;

4. na podstawie art. 73§1 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

5. na podstawie art. 71§1 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

6. uniewinnia oskarżonego **S. J.** od popełnienia czynu opisanego w punkcie III wyczerpującego dyspozycje art. 190 § 1 kk

7. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 431,28 (czterysta trzydzieści jeden 28/100) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych

SSR Marta Przybylska

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 887/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			

1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	S. J.	<p>I. w okresie od 23 sierpnia 2018 roku do 20 stycznia 2019 roku w K. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną A. J. (1) w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości bez powodu wszczynał awantury, podczas których ubliżał pokrzywdzonej używając słów powszechnie uznanych za obelżywe i wulgarne, oraz groził pozbawieniem życia i naruszał jej nietykalność cielesną popychając, szarpiąc za odzież, przyciskając do ściany oraz opluwając</p> <p><i>tj. o czyn z art. 207 § 1 kk</i></p> <p>II. w okresie od października 2018 roku do 20 stycznia 2019 roku w K. znęcał się psychicznie nad swoim synem A. J. (2) w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości bez powodu wszczynał awantury, podczas których ubliżał pokrzywdzonemu używając słów powszechnie uznanych za obelżywe i wulgarne</p> <p><i>tj. o czyn z art. 207 § 1 kk</i></p>	

		<p>III. w nieustalonym dniu między 22 stycznia 2019 roku do 31 stycznia 2019 roku w K. okazując gest odcinania głowy groził A. J. (1) popełnieniem przestępstwa na jej szkodę, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę jej spełnienia</p> <p><i>tj. o czyn z art. 190 § 1 kk</i></p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
S. J. będąc w stanie nietrzeźwości w okresie od 23 sierpnia 2018 roku do 20 stycznia 2019 roku w K. bez powodu wszczynał awantury, podczas których ubliżał swojej żonie A. J. (1), a w okresie od października 2018 do 20 stycznia 2019 roku swojemu synowi A. J. (2) używając wobec nich słów powszechnie uznanych za obelżywe i wulgarne oraz groził pokrzywdzonej A. J. (1) pozbawieniem życia.	<p>Notatka urzędowa</p> <p>Protokół użycia alkotestu</p> <p>Niebieska karta</p> <p>Raport interwencji</p> <p>Dokumentacja zespołu interdyscyplinarnego</p> <p>Kopie notatników służbowych</p> <p>Wywiad środowiskowy</p> <p>Opinia sądowo – psychiatryczna</p> <p>Informacja (...)</p> <p>Zaświadczenie</p> <p>Zeznania M. N.</p> <p>E. K.</p> <p>M. B.</p> <p>A. F.</p> <p>P. Ś.</p>	<p>k. 1 – 2, 359, 390</p> <p>k. 3, 6</p> <p>k. 16 – 19, 114 - 121</p> <p>k. 24 – 33, 899 - 903</p> <p>k. 148 – 160</p> <p>k. 211 – 220, 304, 305</p> <p>k. 246 -249, 904- 905, 916 – 917</p> <p>k. 250 – 253</p> <p>k. 424</p> <p>k. 602, 615</p> <p>k. 41, 763v – 764, 935v - 936</p> <p>k. 936</p> <p>k. 936v</p> <p>k. 983v</p> <p>k. 984</p>	

	Wyjaśnienia oskarżonego	k. 500 - 503	
Oskarżony S. J. ma 62 lata. Jest żonaty i nie ma nikogo na utrzymaniu. Oskarżony ma wykształcenie wyższe, z zawodu magister inżynier budowy maszyn. Przez 35 lat pełnił funkcję Wójta Gminy Ż.. Oskarżony był wcześniej karany. U oskarżonego zdiagnozowano organiczne zaburzenia osobowości z nadużywaniem alkoholu. Postanowieniem z dnia 13 października 2020 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie III RNs 352/20 zastosował wobec oskarżonego leczenie odwykowe w niestacjonarnym zakładzie leczniczym.	Wywiad środowiskowy Opinia sądowo – psychiatryczna Kopia postanowienia Kopia akt wykonawczych	k. 246 -249, 904- 905, 916 – 917 k. 250 – 253 k. 940 k. 941 - 961	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	S. J.	w nieustalonym dniu między 22 stycznia 2019 roku do 31 stycznia 2019 roku w K. okazując gest odcinania głowy groził A. J. (1) popełnieniem przestępstwa na jej szkodę, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonej	

		uzasadnioną obawę jej spełnienia.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego	Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W swych wyjaśnieniach zaprzeczył jakoby kiedykolwiek w stosunku do pokrzywdzonych używał siły fizycznej czy też im groził. Wskazał, iż rodzina pomówiła go w przedmiotowej sprawie bezpodstawnie chcąc doprowadzić do tego aby wyprowadził się z domu. W czasie przesłuchania w dniu 25 marca 2019 r. przyznał się do zarzucanych mu czynów. Swoje zachowanie tłumaczył stanem nietrzeźwości. Na rozprawie w dniu 8 lipca 2020 r. w sprawie sygn. akt II K 431/19 w głosach końcowych przeprosił żonę, syna i partnerkę syna.	

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego w zakresie nie przyznania się do winy nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym w toku postępowania materiale dowodowym i zdaniem Sądu stanowią linię obrony przyjętą przez oskarżonego.

Przedstawiona przez oskarżonego wersja wydarzeń jest najbardziej korzystna z punktu widzenia jego obrony, jednakże pozostaje ona w sprzeczności z obiektywnie ustalonymi w oparciu o przeprowadzone dowody faktami, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego.

Oskarżony w czasie przesłuchania w dniu 25 marca 2019 r. przyznał się do zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia w zakresie sposobu swojego zachowania wobec pokrzywdzonych.

Okoliczność, iż był wówczas pozbawiony wolności nie oznacza, na co słusznie uwagę zwrócił Sąd Okręgowy w Kaliszu w uzasadnieniu orzeczenia w sprawie III Ka 290/20, iż przyznał się do winy jedynie z uwagi na chęć opuszczenia zakładu karnego. Oskarżony korzystał z pomocy profesjonalnego obrońcy, który był obecny przy przesłuchaniu, a

		wyjaśnienia nie były wobec niego wymuszane.	
	Zeznania M. N.	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania konkubiny pokrzywdzonego A. J. (2) złożone w dniu 21 stycznia 2019 r. Świadek bezpośrednio po złożeniu zawiadomienia przez pokrzywdzonych złożyła, jak sama wskazała emocjonalne, a co za tym idzie spontaniczne zeznania. Opisywała na swój sposób relacje oskarżonego i pokrzywdzonych oraz sposób zachowania i wypowiedania się wobec nich przez oskarżonego. Podała również odczucia jakie relacjonowali jej pokrzywdzeni w związku z zachowaniem S. J.. Nie wykazała symptomów wskazujących na skłonności do konfabulacji, czy też składania zeznań pod czyimkolwiek naciskiem. Potwierdziła w swych zeznaniach, iż dochodziło z inicjatywy oskarżonego znajdującego się po wpływie alkoholu do awantur w miejscu zamieszkania, a pokrzywdzony A. J. (2) stawał w obronie swojej matki. Wprawdzie nie była zawsze ich bezpośrednimi obserwatorem ale słyszała ich przebieg. Również pokrzywdzeni opisywali jej zachowanie S. J. wobec nich. Świadek wskazała również, iż w okresie wskazanym</p>	

		<p>w zarzucie pokrzywdzona była przygnębiona.</p> <p>Zeznania świadka w tym zakresie sąd uznał za wiarygodne. Znajdują one bowiem potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dokumentach, w tym dokumentacji niebieskiej karty oraz zeznaniach E. K., M. B. oraz funkcjonariuszy policji.</p> <p>Na rozprawach w sprawie II K 431/19 i w przedmiotowej sprawie świadek starała się w lepszym stopniu przedstawić zachowanie S. J. wskazując, iż zeznania złożone w 2019 r. były emocjonalne, a co za tym idzie nie odzwierciedlały rzeczywistych zachowań oskarżonego. Zdaniem sądu zmiana treści zeznań świadka nie polega na prawdzie. Jako osoba najbliższa pokrzywdzonego – syna oskarżonego, który odmówił składania zeznań chce ona w jak najlepszym świetle przedstawić obecnie zachowanie oskarżonego w okresie wskazanym w zarzucie aktu oskarżenia.</p>	
	<p>Zeznania E. K.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania E. K. – koleżanki pokrzywdzonej A. J. (1), która wprawdzie nie miała możliwości bezpośredniej obserwacji zachowania S. J. wobec żony, jednak opisała zachowanie pokrzywdzonej w tym okresie. Podała, iż</p>	

		<p>pokrzywdzona w rozmowach podawała, iż denerwowała się czy mąż wróci pod wpływem alkoholu do domu, bo robi się wówczas agresywny i krzyczy.</p>	
	<p>Zeznania M. B.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania kuratora M. B., który sporządził wywiady środowiskowe oskarżonego na etapie postępowania przygotowawczego oraz na zlecenie sądu z 2022 r. Kurator podał, iż zawarte w nich sformułowania pokrzywdzonych były składane spontanicznie i znalazły odzwierciedlenie w sporządzonych przez niego dokumentach.</p>	
	<p>Zeznania A. F., E. O., P. Ś. i K. T.</p>	<p>Za wiarygodnie należało uznać zeznania funkcjonariuszy policji. Świadczy ci w swych zeznaniach opisali przebieg przeprowadzanych przez siebie interwencji w miejscu zamieszkania oskarżonego i pokrzywdzonych. W szczególności A. F. i P. Ś. opisali interwencje z dnia 20 stycznia 2019 r. z udziałem stron. Przedstawili sposób zachowania się oskarżonego wobec nich oraz pokrzywdzonych, wypowiedane przez niego słowa oraz relacje pokrzywdzonych, którzy obawiali się zachowania S. J.. Świadczy podkreślili, iż z uwagi na stan</p>	

		oraz sposób zachowania się oskarżonego w dniu interwencji został on zatrzymany i przewieziony do policyjnej izby zatrzymań.	
	Dokumenty	Za wiarygodne należało uznać także zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
X	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	S. J.

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Sąd w miejsce czynów opisanych w pkt I i II wyroku uznał S. J. za winnego tego, że w okresie od 23 sierpnia 2018 roku do 20 stycznia 2019 roku w K. znęcał się psychicznie nad swoją żoną A. J. (1), a w okresie od października 2018 do 20 stycznia 2019 roku również nad swoim synem A. J. (2) w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości bez powodu wszczynał awantury, podczas których ubliżał pokrzywdzonym używając wobec nich słów powszechnie uznanych za obelżywe i wulgarne, oraz groził A. J. (1) pozbawieniem życia to jest czynu wyczerpującego znamiona art. 207 § 1 kk</p> <p>Znęcanie się (art. 207 § 1 k.k.) oznacza działanie albo zaniechanie polegające na umyślnym zadawaniu bólu fizycznego lub dolegliwych cierpień moralnych, powtarzających się albo jednorazowym lecz intensywnym i rozciągniętym w czasie. (por wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 1982 II KR 5/82 opubl. OSNPG 1982/8/114). Pojęcie „znęcanie się” na gruncie art. 207 k.k. zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą</p>	

pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2003 r. IV KKN 312/99 opubl. LEX nr 77436) W przedmiotowej sprawie nie ulega zdaniem Sądu wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona tego przestępstwa. Istota znęcania polega bowiem na jedno- lub wielorodzajowych pojedynczych czynnościach sprawcy, naruszających różne dobra pokrzywdzonego i systematycznie powtarzających się, a odznaczających się intensywnością w zadawaniu dolegliwości psychicznych.

Nie ulega zdaniem Sądu wątpliwości, iż w okresie wskazanym wyżej oskarżony wykorzystując istnienie przewagi psychicznej dopuścił się wobec pokrzywdzonych czynności, które polegały na zadawaniu dolegliwości psychicznych. Należy przy tym podkreślić, iż znęcanie się, o którym mowa w przepisie art. 207 § 1 k.k., jest działaniem niezależnym od faktu, czy osoba, nad którą sprawca znęca się, nie sprzeciwia mu się i nie próbuje się bronić (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 sierpnia 1970 r. IV KR 146/70

opubl. OSP 1971/2/41). Trudno zatem w takich okolicznościach czynić pokrzywdzonym zarzut z tego, iż za każdym razem nie zgłaszali zaistniałych działań i naruszeń do organów ścigania. Charakter czynów których dopuszczał się oskarżony i specyfika przestępstwa znęcania się wskazuje, iż osoby pokrzywdzone rzadko zgłaszają takie okoliczności z uwagi na sytuację rodzinną i więź emocjonalną łączącą ich ze sprawcą. Zgodnie z zeznaniami M. N. zachowanie oskarżonego wobec pokrzywdzonych z reguły odbywało się w tym samym czasie. W czasie awantur domowych oskarżony jednocześnie zwracał się do pokrzywdzonych, a do A. J. (2) w czasie kiedy starał się stanąć w obronie mamy – A. J. (1). Z zeznań M. N., E. K., M. B. i funkcjonariuszy policji wynika, iż zachowanie oskarżonego i wypowiedziane przez niego słowa powodowały u pokrzywdzonej A. J. (1) lęk i obawę spełnienia wypowiedzianych gróźb.

Cechą podmiotową znęcania się jest jego umyślność, wyrażająca się w chęci wyrządzenia krzywdy fizycznej lub moralnej, dokuczania, poniżania – obojętnie z jakich pobudek. Bez znaczenia dla odpowiedzialności

oskarżonego pozostaje zatem, co skłoniło go do tego rodzaju zachowań wobec pokrzywdzonych. Trudno bowiem przyjąć, iż jakiegokolwiek zachowanie pokrzywdzonych mogło spowodować takie reakcje ze strony oskarżonego. Żadna bowiem postawa życiowa i moralna nie stanowi usprawiedliwienia dla stosowania psychicznego dręczenia drugiej osoby.

Zarzucany oskarżonemu czyn był przez niego zawiniony, brak bowiem jakiegokolwiek okoliczności wyłączających bezprawność bądź winę oskarżonego. Oskarżony w chwili dokonania zarzucanego mu czynu rozumiał jego znaczenie i mógł pokierować swoim postępowaniem. Miał zdolność rozpoznania bezprawności czynu i zachodziła normalna sytuacja motywacyjna. Oskarżonego kompletnie nie interesował fakt, iż jego działania wywołują negatywne skutki psychiczne u jego żony i syna.

3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
X	3.5. Uniewinnienie	6	S. J.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>S. J. został oskarżony o to, że w nieustalonym dniu między 22 stycznia 2019 roku do 31 stycznia 2019 roku w K. okazując gest odcinania głowy groził A. J. (1) popełnieniem przestępstwa na jej szkodę, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę jej spełnienia tj. o czyn z art. 190 § 1 kk.</p> <p>Dla przypisania oskarżonemu winy za zarzucany mu czyn niezbędne jest ustalenie,</p>			

iż groził pokrzywdzonej pozbawieniem życia i że groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę ich spełnienia.

Wprawdzie oskarżony przyznał się w tym zakresie do zarzucanego mu czynu, jednak pokrzywdzeni odmówili składania zeznań. Brak jest innych dowodów wykazujących iż zachowanie oskarżonego między 22 stycznia 2019 roku do 31 stycznia 2019 roku w K. wobec A. J. (1) wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę spełnienia gróźb.

W tym miejscu zwrócenia uwagi wymaga, że zasada in dubio pro reo nie oznacza obowiązku wyboru przez sąd najkorzystniejszej dla oskarżonego wersji, lecz zakaz czynienia niekorzystnych domniemań w sytuacji, gdy stan dowodów nie pozwala na ustalenie faktów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26.10.2005r., sygn. akt III KK 34/05 opubl. LEX nr 157238). Sam fakt, iż oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu nie stanowi podstawy, w świetle całokształtu zebranego materiału dowodowego, do przypisania mu sprawstwa czynu

<p>zabronionego z art. 190 § 1 kk .</p> <p>W związku z tym, iż wątpliwości dotyczą samej istoty oskarżenia Sąd uznał za nie udowodnione dokonanie czynu zabronionego z art. 190 § 1 kk opisanego w pku III wyroku przez oskarżonego S. J. i uwzględniając dyrektywę wynikającą z art. 5 § 2 k.p.k. uniewinnił oskarżonego od popełnienia czynu</p>			
<p>4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>S. J.</p>	<p>1</p>		<p>Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą uprzednia karalność oskarżonego oraz stopień społecznego niebezpieczeństwa przestępstwa. Sąd uwzględnił również rodzaj i rozmiar ujemnych następstw wywołanych zachowaniem oskarżonego. Przesłupstwo określone w art. 207 § 1 k.k., występujące przeważnie w postaci znęcania</p>

		<p>się nad członkami rodziny, stanowi rażące naruszenie obowiązków rodzinnych, prowadzi najczęściej do rozkładu pożycia małżeńskiego i rozbicia rodziny. Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się określonymi w art. 53 k.k. dyrektywami wymiaru kary wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności . Zdaniem Sądu orzeczona kara jest sprawiedliwa i słuszna w odczuciu społecznym, spełniając tym samym wymogi prewencji generalnej, jak również stanowią zasłużoną dolegliwość, jaka spotyka sprawcę za naruszenie pozostających pod ochroną dóbr. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara w pełni zrealizuje wobec niego funkcję wychowawczą i represyjną, a jednocześnie będą wystarczające ostrzeżenie na przyszłość.</p>
	2	<p>Na podstawie art. 69 § 1 kk. i art. 70 § 1 kk. Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat. Uwzględniając postawę oskarżonego, jego warunki osobiste i dotychczasowy sposób życia Sąd uznał, iż takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności</p>

		<p>zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zdaniem Sądu dokonując oceny zarówno okoliczności przedmiotowych związanych z popełnionym przez oskarżonego przestępstwem w niniejszej sprawie, jak i analizując postawę samego oskarżonego zauważyć należy, iż istnieją pozytywne prognozy na przyszłość, które dają podstawę do przyjęcia, iż mimo zawieszenia wykonania kary oskarżony więcej nie popełni już przestępstw. Podejmując decyzję o wymierzeniu kary pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem Sąd uznał, iż spełni ona cele wychowawcze i prewencyjne wobec oskarżonego.</p>
	3	<p>Na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 i 6 kk Sąd postanowił zobowiązać oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu oraz poddanie się leczeniu odwykowemu. Oskarżony mimo wielokrotnych deklaracji złożonych w przedmiotowym postępowaniu oraz mimo zobowiązania sądu w sprawie III RNs 352/20 nadal nadużywa alkoholu, co potwierdzają liczne interwencje policji związane z jego zachowaniem w stanie nietrzeźwości. Prowadzona przez niego</p>

			<p>prywatna terapia odwykowa nie odnosi w tym zakresie żadnych rezultatów. W związku z tym, iż zachowania oskarżonego objęte zarzutem były popełnione w stanie nietrzeźwości koniecznym jest orzeczenie wobec oskarżonego w/w obowiązków.</p>
	4		<p>Na podstawie art. 73 § 1 kk Sąd postanowił oddać oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Jest to uzasadnione ze względu na jego charakter, a także konieczność bieżącej kontroli jego zachowania oraz wykonania nałożonych obowiązków</p>
	5		<p>Na podstawie art. 71§1 kk sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych. Dodatkowo kara pieniężna wymierzona w związku z warunkowym zawieszaniem wykonania kary na zrealizować wobec S. J. funkcję wychowawczą i represyjną, a jednocześnie stanowić wystarczające ostrzeżenie na przyszłość.</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
7	<p>Na podstawie art. 627 kpk od oskarżonego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa. W związku z powyższym Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 431,28 zł tytułem kosztów sądowych.</p>		
8. PODPIS			

Sędzia Marta Przybylska	
-------------------------	--